

MÄNTSÄLÄN UUTISET

Keskiviikko 24. toukokuuta 2006

Jakelu 10 300 kpl Mäntsälässä ja ympäristökunnissa

Nro: 21

22 Keskiviikko 24. toukokuuta 2006

Hevosvetoinen kurssi Ohkolassa

**Ulla Hakanen
Ohkola**

Elli, Uuras ja Jasperi tarkastelevat ympäristöään viisaiden suomenhevosien kärsivällisyydellä. Niiden ympärillä hyörii joukko innosta puhkuvia ihmisiä. On alkamassa Suomen työhevosseuran järjestämä kurssi, jolla opetellaan vanhoja peltotyötapoja.

Paikka on Myllypellon tila Ohkolassa. Maisema on rikkumaton perinnumaisena. Tilan isäntä **Matti Vuori** ja niinkään mäntsäläläinen **Tanja Lundsten** ovat kurssin organisoijia. Kun kurssin järjestämisestä päätettiin, arveltiin perinteisistä peltotyötavoista kiinnostuneita saapuvan paikalle enintään viisitoista. Toisin kävi. Tuli tuplasti enemmän.

Vuonna 1993 perustetun Suomen työhevosseuran tarkoitus on muun muassa edistää suomenhevosen käyttöä ja arvostusta. Edelleen seuran tavoite on tutustuttaa ihmisiä työhevosen eri käyttömuotoihin myös nykyisessä ympäristössä. Seura on järjestänyt lukuisia metsätyökursseja. Menneenä viikonloppuna toteutettu kevättyökurssi oli laatuun ensimmäinen. "Näyttää siltä, että ihmisillä on tarve oppia näitä perinnetyömuotoja. Eihän ne muuten ois tänne tulleet", totesi **Toivo Pulliainen**, joka oli yksi kurssin oppimestareista.

Perinteiset peltotyöt

Siikamäkeläisen Toivo Pulliaisen lisäksi kurssilaisia opastivat Pieksänmaalta saapunut **Veikko Ripatti** ja **Eino Leikas** Haukivuorelta.

Tuusulalaisen **Kirsti Forsénin** mielestä oli mahtavaa saada itse kokeilla, millaista on karhia parihevosilla. Kirsti totesi, että hänellä ei vielä ole suomenhevosta, mutta kohta on. "On ihan yhtä upeeta, kuin tehdä näitä töitä, saada kuunnella vanhojen konkareiden viisauksia", kiitteli Kirsti.

Äestäminen, lannanlevitys ja kyntäminen olivat ensimmäisen päivän töitä. Taivas oli harmaa, välillä sataa tihutti. Kurssilaisia ei sää lannistanut. Innokkaampia oppilaita saa hakea. "Minä olen oppinut hirveesti. Tälläistä olen ennen nähnyt vain suomifilmeissä", kehui **Laura Tuhti**. Espoosta Maalahdelle muuttaneet **Noret Laura Tuhti** ja **Sami Suonen** ostivat vanhan maatalon. Nyt laiturilla käyskentelee kuusivuotias suomenhevostamma sekä hevosenvanhus, joka on saanut eläkekodin nuorten tilalta. Laura ja Sami voivat käyttää siis kursilla opittuja taitoja omalla kotitilalla.

Perinteisiin peltotöihin tarvitaan luonnollisesti asiaan kuuluvat työvälineet. Kurssilaisille tulivat tutuiksi niin sänkiaurat, vältit kuin sahratkin. Asiaan vihkiytymättömälle esimerkiksi sana vältti ei kerro mitään. Kustaa Vilkuna opastaa, että vältti tai fältti tarkoittaa kääntöauraa, mutta myös peltoon

Eino Leikas opettaa sahran käyttöä.

aurauksen myötä syntyneitä villoista tai kääntöistä. Kurssilaiset hämmästelivät, kuinka paljon auran ohjaaminen vaatii käsivoimia, vaikka vankka hevonen tekeekin suurimman työn. Oman osaamisensa vaatii myös se, että saa hevosen vetämään suoria vakoja.

Katson maalaismaisemaa

Petri Pettersson laulaa ikivihreässä hitissään, että: "Maalaismaisemaa en saata unohtaa". Tuleekohan monikaan ajatelleeksi, millä työmäärällä maalaismaisema on aikanaan synnytetty? Mies ja hevonen ovat raivanneet umpikorpeen peltoja, jotka ovat oleellinen osa nykypäivän maalaismaisemaa.

Kevättyöt suomenhevosella -kurssin pitopaikka Ohkola on hyvä esimerkki siitä, että esi-isiemme työtä kunnioidaan. Ohkolassa on vielä ehyt maalaismaisema peltoaukeineen. Monia vanhoja asioita ja esineitä voi taltioida tuleville sukupolville museoissa. Työtä ja työtapoja ei voi museoida. Siksi ne pitää siirtää sukupolvelta toiselle oppimisen kautta.

Vaikka paluuta entiseen ei ole, on huomattu, että suomenhevosella voi tehdä töitä paikoissa, joihin isoilla koneilla ei pääse. "Minä kylä teen metsätöitä hevosella", kertoi Eino Leikas, joka oli yksi perinnetyökurssin asiantuntijoista. "Nykyikäisellä mönkijällä ei pääse joka paikkaan. Sitä paitsi mönkijä on ärhällä kaatumaan", tiesi Veikko Ripatti.

Kurssi oli osanottajien mielestä napakymppi. Pe-

Kompostoitu lanta on mannaa pellolle.

runavaoista tuli osajien opastamina suoria. Toisenä päivänä perunatkin saatiin peltoon.

Talon isäntä Matti Vuori on tyytyväinen. "Kurssi meni hyvin. Se kannustaa suunnittelemaan jatkoa. Olemme kaavailleet heinäkuun 2. päivälle heinätyökurssia, mutta se on enemmän säistä riippuvainen, kuin tämä nyt pidetty kurssi." Maaseudun elämänmuotoon liittyvien perinteiden säilyttäminen ja siirtäminen tuleville sukupolville on kulttuuriteko, jota EU-Suomessakin tulee vaalia. Jos perinnetalokerran rakennetaan täyteen rivitaloja, se ei koskaan enää muutu pelloksi.

Vanhojen työtapojen taitajat Toivo Pulliainen (kesk) ja Eino Leikas (vas).